

Главна та сила на Картагеняне ти, като народъ търговскій, състояла въ голѣма флота. Римляне ти съ голѣма мъка нагласили и обрѣжили повече отъ сто военни корабе, като картагенски ти: нѣ прикачили на тѣхъ оште и куки, съ които Римляне ти закачвали неприятелски ти корабе, и правили отгорѣ подедни мостове, та се били като на сухо. Съ помощъ та на такъва направа Римляне ти одържали блъскава морска побѣда. Тии насърдени отъ тая сполука, подигнали се да идатъ въ сама та Африка подъ главатарство то на консулъ тѣ Регула. Нѣ Картагеняне ти, като Тарентинци ти, повикали на помощъ грѣцка войска. Регулъ билъ разбитъ и заробенъ. Приказоватъ, че слѣдъ нѣколко години, когато честь та пакъ прѣминала на римска страна, Картагеняне ти пратили Регула въ Римъ да каже да се прѣговарятъ, и зели отъ него дума, ако несполучи да се върне назадъ. Регулъ напротивъ прѣдумалъ Римляне ти да продължаватъ война та, и устоялъ на дума та си, та се върналъ въ Картагенъ, дѣто, както казоватъ, уморили го мъчителски.

Тая Първа Пуническа война (264—241 год.) се свършила съ слава на Римъ; Картагеняне ти му повърнали твърдѣ много пари, и се оставили отъ Сицилия, която станала първа римска областъ или *провинция*. (Така се наричали области ти што били напълно подчинени подъ Римъ и се управели всяка отъ промѣнявани римски *консули*; италиянски ти народи повече то се наричали *съюзници* на Римъ и се управели отъ свои си чиновници).

Анибалъ. Слѣдъ Първа та Пуническа война Римляне ти покорили Гали ти, които населявали Горна Италия; а Картагеняне ти подъ главатарство на Гамилкара завоювали южна Испания съ сребрни ти и рудници. Приказоватъ, че деветъ годишний синъ на Гамилкара, Анибалъ, помолилъ башта си да го заведе съ него въ Испанскій походъ; ба-